

דרשות אוצרות יוסף – חלק ב, דרוש ח [עמ' 96-97]

ר' יוסף ענגיל זצ"ל (1858-1920)

וְהִגַּה עֲנִיין הַגִּיל הַיּוֹת יוֹם לֵינּוּ בַעֲוֹנֵנוּ בְּפִרְשֵׁינֵנוּ כִּכֵּל יִמֵּי הַסְּפִירָה בְּכִלְלָהּ וְזֶה
 מַעֲלָתוֹ עֲלֵיהֶם הִנֵּה יֵשׁ לְהַבִּין עוֹד בְּאוֹסֵן אַחַר וְזֶה כִּי הַסְּפִירָה כֹּלֵה לַעֲוֹנֵנוּ
 וְהִנֵּה כִּכֵּר כְּתַבְנֵנוּ כִּי עִיקַר הַסְּפִירָה כִּמְיָ בְּחַיֵּינוּ עֲצַמְנוּ הוּא מִיחָ יוֹם כִּנְגַד מִיחָ מַעֲלֹת
 שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם וְהִנֵּה אֵלּוּ הַמִּיחָ מַעֲלֹת דָּהֵם הַכֹּשֶׁר קִנִּיין הַתּוֹרָה יֵשׁ לוֹ גִּיב
 עֲנִיין עֲפִי הַמַּבּוֹאֵר בְּמִיר דְּשִׁתֵּי הַלּוּחֹת הֵם כִּנְגַד מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן וְהַלּוּחֹת הִנֵּה
 עֲנִינָם כִּלְל הַתּוֹרָה וְכַמְבּוֹאֵר בְּכִיד דְּעִשְׂרֵת הַדְּבָרֹת כֹּלְלִים כִּלְל הַתּוֹרָה נִמְצָא
 דְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן יַחַד עֲנִינָם כִּלְל הַתּוֹרָה וְעֵיכּ יֵשׁ לְקִנִּיין הַתּוֹרָה מִיחָ דְּבָרִים כִּנְגַד
 מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן דְּעֲנִינָם גִּיב מִיחָ מַעֲלֹת וְדְּבָרִים וְכַמְבּוֹאֵר בְּתוֹרַת הַעוֹלָה חֵלֶס בִּי פֶרֶס
 וְ עֵיכּ בְּקֶר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אַרְבַּעַה וְעִשְׂרִים דְּמִשֶּׁה עֲנִינֵנוּ כִּיד סְפָרִים שְׁמִסְקָרָא
 [דְּהַתּוֹרָה מִתִּיחַסַּת לְמִשֶּׁה זָכְרוּ תּוֹרַת מִשֶּׁה עֲבָדֵי וְנִבְיָאִים וְכַתּוּבִים הֵם דְּשִׁלְמַת
 הַתּוֹרָה דְּבָרֵי קִבְלָהּ כְּדְּבָרֵי תּוֹרָה דְּמוּ וְעֵיכּ כִּלְל הַמְּקָרָא מִתִּיחַס לְמִשֶּׁה] וְאַהֲרֹן עֲנִינֵנוּ
 כִּיד מַתְנֹת כְּהוֹנָה עִשִּׂיהָ וְזֶה דְּמוּ הַכְּתוּב וְשִׁמְתִי כְּדֹכַד שְׁמִשְׁוֹתִיךָ דְּאִמְרוּ י' סְנֵי
 מִשֶּׁה כְּסִנֵּי חִטָּה שְׁמִשׁ וְהִנֵּה אַהֲרֹן שְׁקוֹל כְּמִשֶּׁה וְכַמְבּוֹאֵר בְּמִדְרַשׁ בְּכִלְל מְקוֹם
 מְקָדִים מִשֶּׁה לְאַהֲרֹן וּפְעַם אַחַד מְקָדִים אַהֲרֹן לְמִשֶּׁה הוּא אַהֲרֹן וּמִשֶּׁה לֹּמֵץ לֶךְ
 שְׁשִׁקוֹלִים זֶה כּוֹה לֹא מִשֶּׁה נְדוּל מְאַהֲרֹן וְלֹא אַהֲרֹן נְדוּל מִמִּשֶּׁה וְאֵיכּ כִּיּוֹן שְׁאַהֲרֹן
 שְׁקוֹל כְּמִשֶּׁה אֵיכּ גַּם אַהֲרֹן עֲנִינֵנוּ שְׁמִשׁ וְזֶהוּ וְשִׁמְתִי כְּדֹכַד שְׁמִשְׁוֹתִיךָ הֵינּוּ בִּי
 הָאֲנָשִׁים שְׁכַךְ שְׁעֲנִינָם שְׁמִשׁ הֵינּוּ מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן הֵם כְּדֹכַד הֵינּוּ כִּיד כִּיד דְּבָרִים
 וּמַעֲלֹת מִשֶּׁה כִּיד סְפָרִים וְאַהֲרֹן כִּיד מַתְנֹת כְּהוֹנָה וְזֶהוּ בְּשִׁים בִּיב עִיהָ אֵי וְשִׁמְתִי
 כְּדֹכַד שְׁמִשְׁוֹתִיךָ סְלִינֵי בַּה הָרִי מְלֹאנֵי כּוֹי וְאִמְרוּ לֵה תְּרִי אִמְרוּאֵי כּוֹי חַד אִמְרוּ שֶׁהֵם
 וְחַד אִמְרוּ יִשְׁפָּה אִמְרוּ לֵהוּ הַקְּבִיָּה לִיהוֹי. כְּדִין וְכְדִין הֵינּוּ דְּשִׁנְיָהֶם אִמְתָּ שְׁכַן שֶׁהֵם
 יִשְׁפָּה רוּמִזִּים מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן שְׁכַן שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת מִשִּׁיהָ וְיִשְׁפָּה הוּא יֵשׁ מִה רוּמִזִּים
 לְאַהֲרֹן שְׁנֵאֵי כּוֹי הוּא יֵהִי לֶךְ לְסָה [וְיִשְׁפָּה נְדֹרֶשׁ כַךְ בְּדִרְזִיל יֵשׁ מִה הֵינּוּ בְּנִימִין
 שֶׁהִי לוֹ מִה לְהַנִּיד לִיעֶקֶב מִמְּכִירַת יוֹסֵף וְשִׁתַּק וְעֵיכּ שְׁפִירָה יֵשׁ לָנוּ לְדוֹרֵשׁוֹ יֵשׁ
 מִה גִּיב כְּסִי הַגִּיל] וְדִיק וְלִסְיִז הִנֵּה כִּיד יִמִּים הָרֵאשׁוֹנִים דְּסְפִירָה הֵם כִּנְגַד כִּיד
 סְפָרִים דְּמִשֶּׁה וְכִיד יִמִּים שְׁאַחֵיכּ כִּנְגַד כִּיד מַתְנֹת כְּהוֹנָה דְּאַהֲרֹן דְּסוּף סוּף נִתְּשַׁב
 בְּכִלְל מְקוֹם מִשֶּׁה קוֹדֵם לְאַהֲרֹן וְעֵיכּ יֵשׁ לְחִשׁוֹב הָרֵאשׁוֹנִים כִּנְגַד מִשֶּׁה וְהָאַחֲרוֹנִים
 כִּנְגַד אַהֲרֹן וְהִנֵּה הַכִּיד מַתְנֹת כְּהוֹנָה. הַנִּמְנִים בְּשִׁים חוֹלִין קְלִינֵי בִי מִנְחַת הָעוֹמֵר
 הוּא הַתְּשִׁיעִי בָּם [לְגַנִּי רִשִׁי שֵׁם דְּמְקָדִים עוֹמֵר לְשִׁירֵי מִנְחֹת עִישׁ] וְאֵיכּ נִמְצָא
 דְּיוֹם לֵינּוּ בַעֲוֹנֵנוּ הוּא כִּנְגַד מִנְחַת הָעוֹמֵר וְעֵיכּ יוֹם לֵינּוּ בַעֲוֹנֵנוּ הוּא בְּפִרְשֵׁינֵנוּ כִּכֵּל
 יִמֵּי הַסְּפִירָה בְּכִלְלָהּ דְּכִלְל הַסְּפִירָה הוּא לַעֲוֹנֵנוּ וְאִילוּ יוֹם לֵינּוּ בַעֲוֹנֵנוּ הוּא בְּפִרְשֵׁינֵנוּ
 נְגַד הָעוֹמֵר וְלִכְּן הוּא שְׁקוֹל כִּנְגַד כּוֹלֵם וְדִיק. —

וְהִגֵּדָה לְנִי דְשִׁים בֵּיךְ קִי בִי נַחֲשָׁב לָהֶם הַפְּנִים הַתְּשִׁיעִי דַמְתָּנוֹת כְּהוֹנָה וְאִיכּוּ
 יוֹם לִיג בְּעוֹמֵר הוּא נִגְד לְחִיָּהֶם וַיֵּשׁ לְהַבִּין גַּם לַסִּיז טַאי דַסְסָקָה מִיַּת תְּלַמִּידֵי
 רִיע בְּלִיג בְּעוֹמֵר וְזֶה כִי עֲנִיין הַלְחִיָּהֶם דְּהֵם יִב לְחַמִּים עֲנִינִם לְאַחַד יִב שְׁבַטִים
 שְׁבִישְׂרָאֵל כִּי הַמְקַדֵּשׁ הוּא מְאַחַד אֶת יִשְׂרָאֵל וְכַמְבֹּאֵר בְּבֹאֵר הַגּוֹלָה לְמַהֲרֵל זֵיל
 עַל אוֹמֵרִם זֵיל כָּל הַנּוֹדֵר כְּאִילוּ בְנָה בְמָה כִי הַמְקַדֵּשׁ וְאִיסוּר הַכְּמוֹת הוּא מְאַחַד
 אֶת יִשְׂרָאֵל מַה שִׁישׁ מְקוֹם מִיּוֹחַד לְכוֹלֵם לְהַשְׂרָאָת הַשְּׁכִינָה וְלְהַתְקַרֵּב בּוֹ לְהַשִּׁיט
 בְּקִרְבַּת קְרַבְנוֹת וְאִם כָּל אֶחָד וְאַחַד בּוֹנֵה בְמָה לְעַצְמוֹ הוּא עֲנִיין סִירוּד עִי חֲנִינָה
 (כִּיב אִי) שְׁלֹא יְהֵא כְּאִיזָא בּוֹנֵה בְמָה לְעַצְמוֹ כּוֹי הִינּוּ שְׁלֹא יְהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְסוֹרְדִים
 זֶה מִזֶּה וְעֵיכ הַנּוֹדֵר אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נִיכ מְאַחַדָּת אֶת יִשְׂרָאֵל מַה שִׁישׁ לְכוֹלֵם תּוֹרָה
 אַחַת וְזֶה שֶׁהוּא נּוֹדֵר וְאוֹסֵר מַה שְׁלֹא אִסְרָתוֹ תּוֹרָה וְעוֹשָׂה לוֹ תּוֹרָה לְעַצְמוֹ הִרִי זֶה
 שֶׁהוּא מְסוֹרִיד עַצְמוֹ מִן הַכֹּלָל וְעֵיכ נַחֲשָׁב כְּאִילוּ בְנָה בְמָה עִישׁ וְכַמְבֹּאֵר דֶּה־מְקַדֵּשׁ
 הוּא מְאַחַד אֶת יִשְׂרָאֵל וְלִכְן בְּשִׁבִיל שְׁנֵאת חֲנַם סִירוּד יִשְׂרָאֵל זֶה מִזֶּה חֲרַב בִּיהַמִּיק
 וְדִיק וְעֵיכ הִיוּ יִב לְחַמִּים נִגְד יִב שְׁבַטִים מוֹנַחִים תְּמִיד בְּהִיכָל פְּנִימִיּוֹת הַמְקַדֵּשׁ
 לַחֵם הַפְּנִים לַפְּנֵי תְּמִיד כְּדִי שִׁיְהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְאוּחָדִים תְּמִיד בְּכַח הַמְקַדֵּשׁ וְלִכְן הִי
 סִירוּד הַלֶּחֶם בְּשַׁבַּת וְזֶה כְּדִי שִׁיְתְּאַחֲדוּ בְּיוֹתֵר כִּי הַשַּׁבַּת נִיכ לוֹ כַּח אִיחּוּד יִשְׂרָאֵל
 כִּי עֲנִינּוּ הָאֲחֵדוֹת וְכִלִּי הַזּוֹהֵר רוּא דְשַׁבְּתָא אִיהוּ שַׁבְּתָא דְאִיתְּאַחַדָּת בְּרוּא דְאַחַד
 וְכַהֲיוֹתוֹ מִיּוֹחַם לְיִשְׂרָאֵל כִּי עֲכוּמִם שַׁשְׁבַּת חִיִּיב מִיַּתָּה לִכְן הוּא מְאַחַד אֶת יִשְׂרָאֵל
 וְעֵיכ יִסְרוּ בְּמִנְחַת שַׁבַּת וְמִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֵךְ כִּי הַשַּׁבַּת מְאַחַדֵם וְלִכְן
 הִיוּ שׁוֹ-שִׁים הַקְּנִים שְׁבִין לַחֵם לְלֶחֶם מְעַרֵב. שַׁבַּת וּמַחְזִירִין אוֹתָן כְּמוֹצֵאי שַׁבַּת
 כְּמְבֹאֵר. בְּמִנְחוֹת צִיזוֹ אִי בְּמִשְׁנָה וְכַדְשֵׁי זֶה מְסַפֵּאת כִּי בְּשַׁבַּת יִשְׂרָאֵל מְאוּחָדִים
 בְּיוֹתֵר גַּם עִי כַח הַשַּׁבַּת וְעֵיכ רְאוּי שְׁלֹא יְחִי אִז שׁוֹם דְּכִר מְסַסִּיק בֵּין הַלְחַמִּים
 הַרוֹמְזִי לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל רַק יְהִיוּ מְאוּחָדִים אִיחּוּד גְּמוּר בְּלִי שׁוֹם מְסַסִּיק בִּינְתֵימִים
 וְאַף כִּי: הַקְּנִים וְדִיק וְעֵיכ בְּהִיּוֹת הַלְחִיָּהֶם עֲנִינּוּ אִיחּוּד יִשְׂרָאֵל וְעֵיכ יוֹם לִיג בְּעוֹמֵר
 דְּעֲנִינֵי-כִּי כִּנְגַד לַחֵם הַפְּנִים לִכְן יֵשׁ גַּם כְּיוֹם הַהוּא עֲנִיין וְכַח אִיחּוּד יִשְׂרָאֵל יְחַד
 וְעֵיכ נִתְאַחְדוּ תְּלַמִּידֵי רִיע תַּחַת שֶׁהִיוּ מְתַחֲלָה מְרוֹחֲקִים וּמְסוֹרְדִים זֶה מִזֶּה שְׁלֹא

נֶהְגוּ כְּכוֹד זֶה בּוֹזֵה וְעֵיכ סַסְקָה אִז מִיַּת תְּלַמִּידֵי רִיע וְדִיק. —

1) שמות רבה (כי תשא) – פרשה כא
שני לוחות העדות, מהו שני לוחות? כנגד שמים וארץ, כנגד חתן וכלה, כנגד שני שושבינין, כנגד העולם הזה והעוה"ב.

2) במדבר (פרשת נשא) – פרק ז, פסוק פח
וְכָל בְּקָר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילָם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ:

3) תורת העולה – חלק ב, פרק ו (רמ"א זצ"ל)¹
בְּקָר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים נֹגַד מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. מִשֶּׁה הוֹרִיד הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְהִיא חֲלוּקָה לְאַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים סְפָרִים, וְאַהֲרֹן קִבֵּל אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים מִתְנוֹת כְּהוֹנָה.

4) ישעיה – פרק נד, פסוק יב
וְשִׁמְתִי כִדְכָד שְׁמִשְׁתִּיךָ וְיִשְׁעֶיךָ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח וְכָל גְּבוּלְךָ לְאַבְנֵי חֲפָץ.

5) מסכת בבא בתרא דף עה.
"וְנִתְּנָה מִהוֹדֵךְ עָלָיו" (במדבר כז, כ) - ולא כל הודך, זקנים שבאותו הדור אמרו פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה

6) ויקרא רבה (בחוקתי) – פרשה לו
בכ"מ הוא מקדים משה לאהרן, ובמקום אחד הוא אומר "הוא אֶהְרֹן וּמִשֶּׁה" (וארא ו, כו) - מלמד ששניהם שוין זה כזה

7) מסכת בבא בתרא דף עה.
"וְשִׁמְתִי כִדְכָד שְׁמִשְׁתִּיךָ" (ישעיהו נד, יב) א"ר שמואל בר נחמני פליגי תרי מלאכי ברקיעא גבריאל ומיכאל ואמרי לה תרי אמוראי במערבא ומאן אינון יהודה וחזקיה בני רבי חייא חד אמר שֶׁהֵם, וחד אמר ישפה

8) מסכת חולין דף קלג:
תניא עשרים וארבע מתנות כהונה הן וכולן ניתנו לאהרן ולבניו בכלל ופרט וברית מלח כל המקיימן כאילו קיים בכלל ופרט וברית מלח וכל העובר עליהן כאילו עובר על בכלל ופרט וברית מלח ואלו הן עשר במקדש וארבע בירושלים ועשר בגבולים. עשר במקדש: חטאת, וחטאת העוף, אשם ודאי, ואשם תלוי, וזבחי שלמי צבור, ולוג שמן של מצורע, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, ומנחת העומר...

9) רש"י (שם)
...עומר לא חשיב ליה בהדי שאר מנחת צבור מפני שהיא מנחת צבור הנקמצת ונאכלת ואין לך עוד בצבור:

10) מסכת בבא קמא דף קי:
ת"ש עשרים וארבע מתנות כהונה ניתנו לאהרן ולבניו. וכולן ניתנו בכלל ופרט וכלל וברית מלח כל המקיימן כאילו מקיים כלל ופרט וכלל וברית מלח, כל העובר עליהם כאילו עובר על כלל ופרט וכלל וברית מלח. ואלו הן: עשר במקדש, וד' בירושלים, ועשר בגבולים. עשר במקדש: חטאת בהמה,

¹ שיום פטירתו היה בל"ג בעומר

וחטאת העוף, ואשם ודאי, ואשם תלוי, וזבחי שלמי צבור, ולוג שמן של מצורע, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות...

11 ויקרא – פרק כד, פסוקים א-ד

- (א) ויִדְבֹר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
- (ב) צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וְךָ כְּתִית לְמִאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד :
- (ג) מחוץ לַפְּרֻכֶת הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן מְעַרְבַּ עַד בֶּקֶר לַפְּנֵי ד' תָּמִיד חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם :
- (ד) על המנרה הטהרה יַעֲרֹךְ אֶת הַנְּרוֹת לַפְּנֵי ד' תָּמִיד :

12 פירוש הרוקח על התורה – פרשת אמור, עמ' רפט-רצ

סמך שמן זית לסוכות, רמז לחנוכה, מה סוכות ח' ימים וגומרין את ההלל אף חנוכה. להעלת נר תמיד רמז לחנוכה...

13 ויקרא – פרק כד, פסוקים ה-ט

- (ה) וְלִקְחֹתְ סֹלֶת וְאַפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתִּים עֶשְׂרֵה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֵים יְהִיה הַחֲלָה הָאֶחָת :
- (ו) וְשָׂמַתְ אֹתָם שְׁתִּים מְעַרְכֹת שֶׁשׁ הַמְעַרְכֶת עַל הַשְּׁלֶחָן הַטָּהוֹר לַפְּנֵי ד' :
- (ז) וְנִתְּתָ עַל הַמְעַרְכֶת לְבִנָּה זָכָה וְהִיתָ לְלֶחֶם לְאַזְכָּרָה אִשָּׁה לִיקוּק :
- (ח) בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת יַעֲרֹכְנוּ לַפְּנֵי ד' תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם :
- (ט) וְהִיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלָהוּ בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵׁי ד' חֵק עוֹלָם :

14 פירוש הרוקח על התורה – פרשת אמור, עמ' רצ

סמך למנורה וְלִקְחֹתְ סֹלֶת וְאַפִּיתָ רמז למשתה פורים, ואחריו המקלל, צריך שיאמר ארור המן, בירושלמי ובמסכת סופרים.

15 ויקרא – פרק כד, פסוק י

(י) וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצְוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי :

16 רש"י (שם)

(י) ויצא בן אשה ישראלית - מהיכן יצא, רבי לוי אומר מעולמו ה יצא. רבי ברכיה אומר מפרשה שלמעלה יצא. **לגלג** ואמר ביום השבת יערכנו, דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום, או שמא פת צוננת של תשעה ימים, בתמיה. ומתניתא אמרה מבית דינו של משה יצא מחוייב. בא ליטע אהלו בתוך מחנה דן, אמרו לו מה טיבך לכאן, אמר להם מבני דן אני. אמרו לו (במדבר ב) איש על דגלו באותות לבית אבותם כתיב. נכנס לבית דינו של משה ויצא מחוייב, עמד וגדף :

17 דרשות בית ישי – סימן ח [דרוש ל"ג בעומר] (ר' שלמה פישר)

איתא בכוונות האר"י, כי בל"ג בעומר מתגלה שם "א-כ-ד-ט-ס". שענין שם זה הוא שם "אלקים" בהתחלפות האותיות על האותיות הקודמות להן בסדר הא"ב. והנה אות א' של שם אלקים אינה מתחלפת, כי אין אות קודמת לה בא"ב. ואותיות לה"י שבשם אלקים, מתחלפות על אותיות כד"ט. ואילו אות מ' הסופית של שם אלקים מתחלפת על אות מ' פתוחה שקודמת לה בסדר הא"ב, ונמצא שנשארת אות מ"ם. וכך יצא ומתקבל שם אכדט"ם. **וכתב שם עוד, כי ג' האותיות שהתחלפו דהיינו אותיות "כד"ט" הם בגימטריא ל"ג. והוא סוד ל"ג בעומר.** וכתב עוד, כי השם אכדט"ם בכללותו עולה בגימטריא ע"ד, והא שם הבטחון, כמו שכתוב "בטחו בה' עדי עד". וכתב עוד, שכל זה סוד "גלעד" שקרא יעקב בסוף פרשת ויצא, גל ועד.

18 מסכת חגיגה דף כו:

דאמר ריש לקיש: מאי דכתיב "על השלחן הטהור" (ויקרא כד, ו) - מכלל שהוא טמא. ואמאי? כלי עץ העשוי לנחת הוא, ואינו מקבל טומאה! אלא מלמד שמגביהין אותו, ומראין בו לעולי רגלים לחם הפנים, ואומרים להם: ראו חיבתכם לפני המקום, סילוקו כסידורו.